

Interjú a madárral (2. rész)

A nyár küszöbén és a Kisszikla peremén folytatódott interjúsorozatunk Pápaszemes Tóbiással, kedvenc pingvinhölgyünkkel.

H.L.: Igazán kedves Öntől, *Tóbiás*, hogy hajlandó volt mikrofon elé állni, hisz úgy tudom, nemrég orvosi beavatkozáson esett át, megelőzendő a madárinfluenzát, és ennek okán kényszerpihenőre is küldték, illetve zárták. Khmm... izé... ha nem vagyok túl indiszkrét, hová bökték azt az injekciós tűt?

PT.: Beszéljünk inkább másról – felelé a madár fájdalmas tekintettel, tapogatva testén egy bizonyos pontot. – Éppen most jutott eszembe, ma 3 éve, hogy itt, az Állatkertben két hónapos aláírásgyűjtő kampány indult az állatkínzás szabálysértésből bűncselekménnyé súlyosbítására... Maga aláírta?

H.L.: Természetesen. (E válaszomra mintha kissé szelídebb pillantásokkal mért volna végig, és abahagyta masszírozását testén

ama pontnak.) Láttam, hogy a környéken nagy a mozgolódás, újítják a *Nagysziklát*, költöztetik az állatokat, a szárnyasok új röpdéket kaptak, egyesek ellenek, mások másállapotokba kerülnek, s rögvest anyáknapi koncerteket is adnak. Nem zavarja ez az Önök nyugalmát?

PT.: Cseppet sem. Néha nem árt egy kis szórakozás. A medence partján napozgatva impozáns látvány, amint mindenféle ormányosmedvéket, pandákat, hiénákat, leopárdokat tologatnak erre-arra. Unalmas folyton percedobáló embereket nézegetni. Így legalább felköszönthettük *Johnnyt*, a rétisast, aki idén lett 36 éves. El is meséltük neki, az a hír járja, hogy a debreceni múzeumban kitömve is látogatják rokonait.

H.L.: Azt olvastam valahol, hogy régmúlt időkben a pingvinek is képesek voltak repülni.

PT.: Visszautasítom a múlt időt; igenis remekül szárnyalunk – csak éppen a víz alatt. Továbbá amit rosszindulatúan terjesztenek alkatunkról, tudniillik, hogy gömbölydedebbek lennének itt-ott az átlagnál, az is csupán erőteljes mellizomzatunk miatt van – düllesztette ki erőteljes mellizomzatát. – Köztudottan évente több tízezer repkedő szárnyas sül halálra elektromos vezetékeken, mi óvjuk életünket az áramütéstől.

H.L.: Értem. És mit szól *Ingrid* és *Juszuf* újdonsült gyermekéhez, a kis *Íriszhez*? Úgy hallottam, üknagyanyja még az *Egri csillagok* című nagy sikerű filmben is szerepet kapott.

PT.: Ezek a kétpúpúak sokra viszik még! Egy ilyen tevegerek közel 40 kilósan születik, pár hónap elteltével már egy mázsát nyom. Nem csoda, hogy a filmiparba is erőteljesen nyomulnak.

Madarunk is erőteljesebb nyomást érezhetett gyomra tájékán, mert szokásához híven szó nélkül faképnél hagyott, pontosabban egy fa szélénél, és erőteljes mellizomzatával a kerti medencébe vetette magát, hogy a túlparton az első között érhesse a heringesvödörhöz.

Halusz Léna

